

[Mørets Bjørn Hanssen.]

skal følges. Det havde været langt at foretrække, at de to partier havde valgt at kæmpe en kamp for deres principielle opfattelse fremfor på denne måde at løbe med i den grasserende undergravning af respekten for lovgivningen og dens overholdelse.

Vi er altså enige med forslagsstillerne i, at lovens principper ikke skal ændres, og vi ønsker, at ministeren skal administrere efter dem, som det er sket med de udsendte valgeregler, der er helt i overensstemmelse med loven. Jeg behøver ikke én gang til at omtale principperne, som har været draget frem flere gange her i dag, og som jo så udmærket kom frem i ministerens svar i spørgetiden tidligere på dagen.

Vi ønsker altså ikke i venstre at ændre på disse principper, vi ønsker ikke, at studenterrådene ved universiteterne skal have overdraget de studerendes repræsentationsret i ledelsen af universiteterne. Selv om der har været holdt en urafstemning og studenterrådet her har fået flertal for et andet synspunkt, er det indlysende, at ingen urafstemning i nogen organisation kan ændre lovbestemmelser. Det kan kun folketetinget. Urafstemningen medfører ikke for mit partis vedkommende, at vi ønsker at ændre loven, og jeg skal gerne forklare hvorfor.

Styrelseslovens inderste princip er integrationen mellem alle, der har universiteterne som en arbejdsplads; derfor vil det være forkert, at én gruppe, de studerende, repræsenteres gennem en organisation, deres studenterråd, mens andre grupper, professorer, lærere og øvrige ansatte, er repræsenteret direkte. Man må altså vælge mellem et rent organisationsprincip eller et rent direkte demokratisk valgprincip. Vi vælger det sidste, fordi dette princip sammen med muligheden for listevalg og forholdstalsvalgmetoden alene kan sikre, at forskellige synspunkter kommer til orde i forhold til deres styrke blandt vælgerne. Vi ønsker ikke at fremme blokdannelsen, vi ønsker ikke at fremme frontdannelsen mellem de studerende og lærerne og professorerne. Vi ønsker med dette store skridt på vejen til arbejdspladsdemokrati at fremme mulighederne for, at man kan dele sig efter anskuelser, uanset om man er studerende, lærer, professor eller i øvrigt ansat.

Undervisningsministeren har i dag i spør-

getiden klart oplyst, at også organisatoriske anskuelser på demokratisk vis kan nyde fremme. Studenterrådet kan opstille deres valgte organisationsfolk til valget til styrelsesorganerne, men de må tage med, at også andre kan opstille lister.

Fra den offentlige debat ved vi med al ønskelig tydelighed, at studenterrådene ikke vil lade andre end deres egne flertalssynspunkter komme til orde. I Studenterrådet nr. 1 i år opfordrede den tidligere københavnske studenterrådsformand Nils Bredsdorff til modstand mod enhver, der „skjult eller åbent bøjer sig for Larsens lov“, som det hedder. I TV i søndags kunne undervisningsministeren citere fra det københavnske studenterråd Q nr. 7 fra oktober i år, hvor det hedder, at de, der stiller op efter lovens valgeregler, er lakajer, der må afvises og isoleres.

Jeg vil gerne citere, hvad den nyvalgte formand for de studerendes fællesråd i Århus, hr. Mihail Larsen, søndag den 18. oktober i år udtalte til Aarhus Stiftstidende:

„Vi vil anvende alle midler, voldelige og ikke-voldelige, for at forhindre, at loven føres ud i livet. Vi vil vælge en studentrepræsentation, der svarer til antallet af lærere valgt til konsistorium, og lade lærerne afgøre, om de vil acceptere, at vi er repræsenteret med 50 pct., men alle i delegationen vil deltage i afstemningen. Skulle der blive valgt en ren liste G delegation, vil vi forhindre, at de møder op i konsistorium. Vi er parat til at smide dem ud, hvis lærerne ikke vil nægte dem adgang.“

Jeg spørger igen de to forslagsstillere og deres partier: er det dette, de vil bemyndige ministeren til at lave særlige regler om „uden strengt hensyn til de i loven fastlagte principper“? Vil man virkelig åbne for de artikulerede mindretals tyranni, som hr. Jørgen Schleimann i går så klart beskrev i Politikens kronik?

Mit parti ønsker ikke at medvirke hertil og kan derfor heller ikke anbefale lovforslaget.

Samuelson: Diskussionen omkring styrelsesloven har ført en række nye udtryk ind i debatten. Tidligere opererede man med ord som indoktrinering, manipulation og i bedste fald kommunikation. Dette er nu afløst